

и пр. Българетѣ и до сега сѣ увардили таква слова отъ той языкъ, каквито нѣма въ другитѣ Словенски нарѣчія, които искатъ да ся удостовѣрятъ въ това, нека погледнатъ въ реченниятъ Неофитовъ преводъ на новиятъ завѣтъ.

2. Сичкитѣ стари пергаментни Словенски книги, които ся намиратъ сега по Европейскитѣ библиотеки, видимо показватъ въ себе Българщината. За по големо удостовѣреніе, азъ ща исчисля нѣкои отъ нихъ.

а) Такъ нареченното Остромирово Евангеліе отъ 1,056 лѣто, което ся варди въ Русско-Императорска публичната библиотека; тая рукопись е най старата отъ сичкитѣ, что има извѣстни рукописи. Въ нея, каквото и въ сичкитѣ други, употребленіето на буквата ж (юсъ) е явна Българщина. Ето за удостовѣреніе нѣкои примѣри отъ Господнята молитва (*) бждеть, насъщны длъжникомъ. — Любопытнитѣ могатъ да продолжаватъ сравненіето и по нататакъ. — Тія слова Българетѣ, и най низкіатъ степенъ на народатъ, произречватъ сѣщо така, каквото сѣ тукъ написани.

б) Рукописъта, която ся намѣра въ Ва-

(*) Зри Кирилъ и Меѳодій. Професора Погодина 825, стран. 95.